

Omdat grote karper zich 's winters vaak maar moeilijk laat vangen, richt Roy Ros (19) zich in dit jaargetijde graag op de kleinere maar talrijkere exemplaren. Hét VISblad toog op een stille ochtend naar Emmen voor een lesje methodfeederen op 'klein wild'.

TEKST: BARD BORGER > FOTOGRAFIE: SANDER BOER

KLEINER MAAR MEER

“Ik heb nog geen karper gezien”, meldt Roy enigszins vertwijfeld wanneer we hem ’s ochtends aan de parkvijver treffen. Even daarvoor heeft hij al een korte inspectie verricht. “Normaal gesproken zie ik altijd wel ergens vis draaien – ook in de winter – maar nu was het echt volkomen stil. Laten we maar in die hoek starten. Daar is het nét iets dieper, dus ik gok dat de vis daar is samengeschoold.” Roy loopt naar zijn auto, opent de achterklep en laadt de spullen op zijn trolley. In één rit rolt hij de boel naar het water, zo’n 100 meter verderop. Gekwetter van eenden en ganzen doorbreekt de stilte, meerkoeten zwemmen rusteloos heen en weer. Met een graad of 8 is het ronduit zacht, wind staat er nauwelijks. “Dat is wél goed voor deze visserij”, aldus Roy.

WAKKER SCHUDDEN

Uit zijn foedraal komt een lichte, tweedelige feederhengel van drie meter lang met een werpgewicht van 60 gram. Eronder zit een molen in het 4000-formaat met een goede slip en op de spoel een 25/00 nylon hoofdlijn. Roy schuift een plastic feederkorf van 22 gram op de lijn en knoopt daaronder via een splitring de slechts 10 centimeter lange onderlijn (20/00). Een sterk, weerhaakloos haakje (maat 12) met een ‘bajonet’ (een mini-schroefdraadje voor het haakaas) completeert het geheel. Roy kiest als aas voor een knalgele boilie van slechts 10 mm. “Hoe feller, hoe beter”, zegt hij stellig. “Alles aan deze visserij draait om het prikkelen van de vis. Vooral in de winter – als de vis traag aast – moet je ze wakker schudden.”

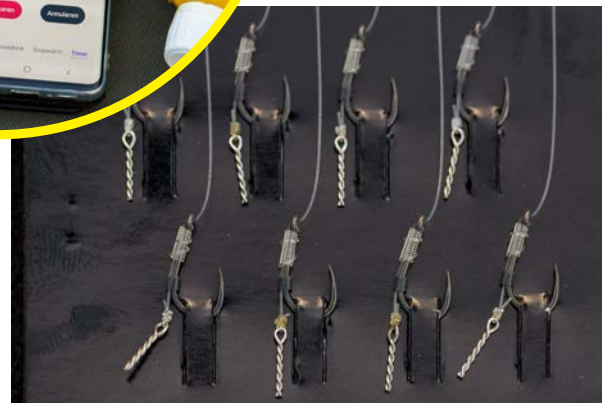
NIEUWE LICHTING

Terwijl Roy zijn andere materiaal in orde maakt, legt hij uit hoe het karperbestand zich hier in de loop der tijd heeft ontwikkeld. “Het oude bestand bestaat hier uit zo’n veertig vissen die inmiddels tussen de 6 en 18 kilo zwaar zijn. Een jaar of drie geleden kwam daar een

nieuwe lichte bij na het afvissen van een nabijgelegen vijver. Daar kwamen wel duizenden jonge karpers vanaf. Het grootste deel ging naar de Grote Rietplas (zie VISpas Hotspots, pag. 12 en 13) en zo’n drieduizend exemplaren werden overgezet naar deze vijver. Die nieuwe ‘knolletjes’ zijn nu 2 à 3 kilo zwaar en vreten het hele jaar door, ook in de winter. Aan een lichte feederstok of een vaste hengel met elastiek leveren ze leuke sport. Ondertussen moet je natuurlijk rekening blijven houden met een serieuze uitschieter”, voegt Roy toe terwijl hij naar zijn *kingsize* landingsnet wijst. “Dat houdt het ook spannend.”

REGELMAAT

Met een beheerste, bovenhandse worp laat Roy zijn korf op zo’n dertig meter uit de kant te water. Al binnen een paar tellen is de bodem bereikt. “Dieper dan drie meter is het hier nergens”, zegt de geboren Drent terwijl hij geconcentreerd de lijn strak draait en de hengel op zijn steun legt. Het feloranje hengeltopje staat maar nét krom. Roy neemt plaats op zijn stoel, pakt zijn telefoon erbij en stelt een stopwatch in. Is het nu al tijd voor een tukje? “Haha nee, dit is mijn voerwekker”, antwoordt Roy geamuseerd. “Steeds als hij afgaat – in dit geval om de 8 minuten – voer ik een klein handje pellets op mijn stek. Zo went de »

‘De kleine karpertjes van twee tot drie kilo vreten het hele jaar gestaag door, ook in de winter’

'KLEINERE VISSEN LIGGEN VAAK GEGROEPEERD, DUS ZODRA JE ÉÉN VAN DIE JONKIES VANGT VOLGEN ER DAARNA VAAK MEER'

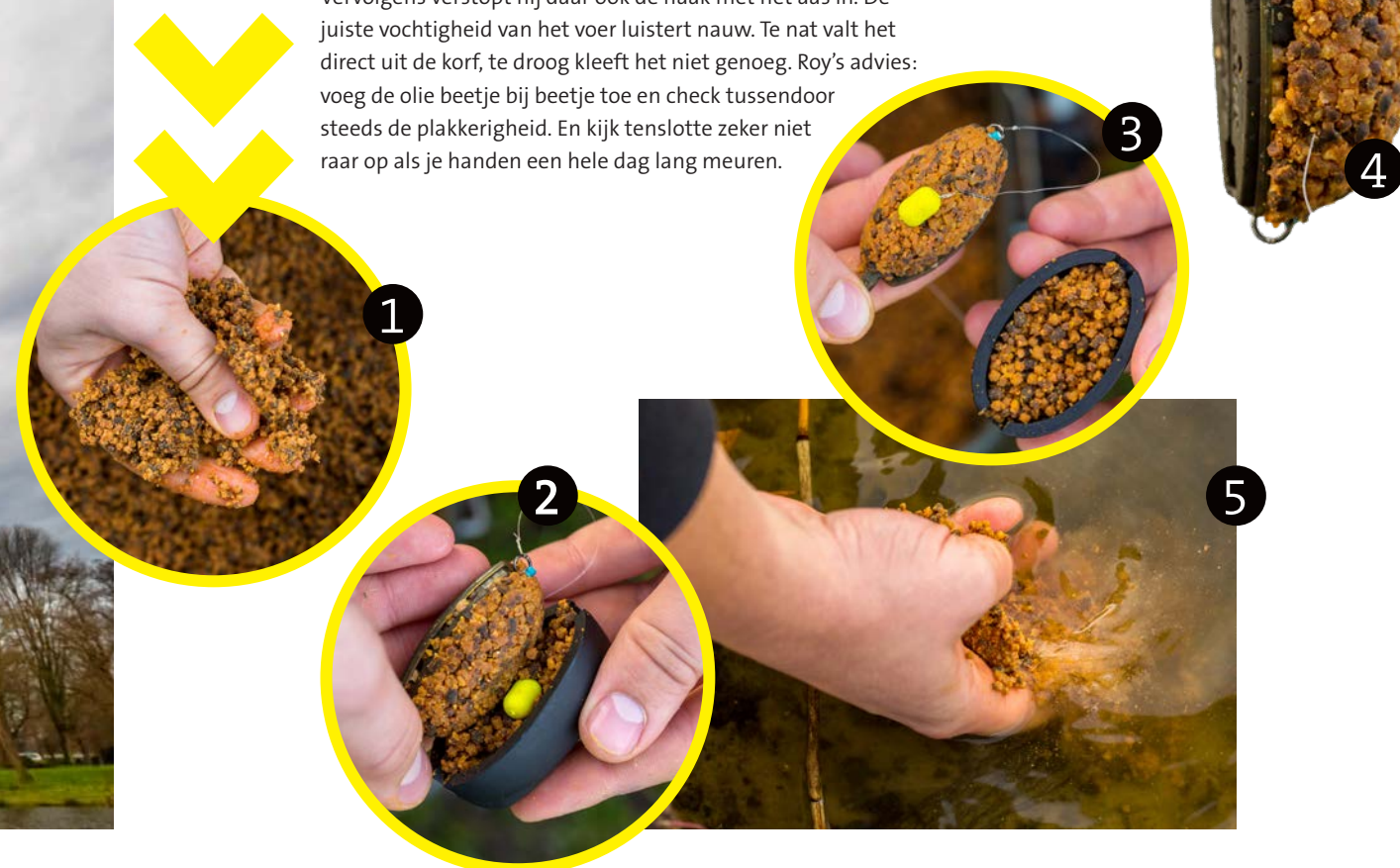
vis aan die regelmaat en zet ik ze aan het azen, net zoals dat met kweekvis gebeurt. De pellets die ik gebruik, zijn ook precies dezelfde als in de kweekvisindustrie. Je bootst die situatie dus enigszins na met deze aanpak."

JONKIE

Terwijl hij de hengeltop scherp in het oog houdt, laat Roy zijn blik regelmatig over het water glijden. "Ook op dit soort dichtbezette watertjes ben ik in de winter alert op actieve vis. Vaak ligt de karper maar op een deel van het water, dus je weet in het begin nooit zeker of je goed zit", legt hij uit. "Eén vinnetje of draaiende vis kan voor mij al een reden zijn om te verkassen – ik blijf steeds observeren en vooruitdenken." Juist op dat moment trekt het topje krom. Roy grist zijn hengel van de steun en ziet de lijn schuin door het water trekken. Niet veel later schuift de eerste vis in het net, een puntgaaf schubkarpertje "Typisch zo'n exemplaar van die nieuwe lichte", bevestigt Roy. De vis past wel twee tot drie keer op de onthaakmat en zwemt na de foto's rustig weg. "Een goed teken, zo'n jonkie", constateert Roy tevreden. "Juist die kleinere vissen liggen graag gegroepeerd dus zodra je er één vangt, volgen er vaak meer."

PAPJE VAN PELLETS

Roy's voer voor de feeder bestaat uit minipellets van 2 millimeter die hij bevochtigt met sterk geurende oliën. Na het mengen van de olie wacht hij een minuut of tien, zodat de pellets zich hiermee volzuigen. De kleverige 'brinta' die zo ontstaat, knijpt hij met behulp van een bijpassend malletje op de plastic korf. Vervolgens verstopt hij daar ook de haak met het aas in. De juiste vochtigheid van het voer luistert nauw. Te nat valt het direct uit de korf, te droog kleeft het niet genoeg. Roy's advies: voeg de olie beetje bij beetje toe en check tussendoor steeds de plakkerigheid. En kijk tenslotte zeker niet raar op als je handen een hele dag lang meuren.

KARAKTER

Alsof ook onder water een wekker is afgegaan, begint de stek nu inderdaad te lopen. De onrustige hengeltop – veelal het gevolg van lijnzwemmers – verradt dat de vis op zijn stek is gaan azen. Met vrijwel gelijke tussenpozen wordt ook het haakaas gepakt. Een uur later staat de teller op drie en heeft Roy ook nog een vis gelost. Telkens zijn het schubkarpertjes die zich in de mini-boilies vergissen, al is het tweede exemplaar iets forser en een flink stuk donkerder dan de nummers één en drie. "Dat is wat ik zo mooi vind aan karper", vertelt Roy gevraagd naar zijn voorkeur voor deze vis. "Elk individu heeft weer een ander schubbenpatroon, een andere kop en een ander karakter. In mijn jeugd viste ik alleen op roofvis, maar toen ik rond mijn twaalfde eens een karper mocht scheppen was ik in één keer verkocht."

VOERSHEMA VASTHOUDEN

Dat de stek draait, is voor Roy geen reden om meer of minder te gaan voeren. Gedisciplineerd houdt hij vast aan het 8-minutenschema. "Juist als de vis aan zo'n patroon gewend is, moet je daarvan profiteren", aldus Roy. "Met die timer kun je trouwens ook bijhouden hoe

lang het steeds duurt voor je aanbeten krijgt – allemaal nuttige informatie waar je zeker je voordeel mee kunt doen." Met een niet te missen aanbeet meldt de vierde karper van de ochtend zich. De langere dril verradt een grotere vis. Zou het een 'oudje' zijn? "Nee, die zijn zwaarder – deze schat ik op een kilo of drie", meldt Roy overtuigd zodra de vis in het zicht komt. Opnieuw zit het haakje keurig voorin de bek.

NOG EVEN DOOR

Hoezeer Roy aan zijn hobby gehecht is, blijkt niet alleen uit zijn kennis en kunde. Hij steekt er ook veel tijd in – de hele voorgaande nacht heeft hij ook al gevestigd – en werkt als bijbaan naast zijn studie in een lokale hengelsportzaak. "Toen ik daar een paar jaar geleden solliciteerde, begon ik met simpele klusjes zoals vakkenvullen. Tegenwoordig ben ik een volwaardig medewerker en doe ik werkelijk van alles in de winkel. Stiekem ben ik best trots op die baan." Wanneer de redacteur en fotograaf na de vijfde vis afscheid nemen, blijkt de vangdrang van Roy nog niet gestild. "Ik blijf nog een uurtje hoor, misschien ook wel wat langer. In dit geval kijk ik niet zo scherp naar de klok."